

agent, og at Ministeren for Handel og Industri endvidere kan tillade, at andre her i Landet hjemmehørende Interessentskaber samt her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber m. v. kan ansættes som saadan. Endvidere har man drøftet, hvorvidt det kunde anses for nødvendigt udtrykkeligt at udtale, at den antagne Generalagent kan lade sig repræsentere ved en af ham valgt Prokurist, der paa hans Vegne og paa hans Ansvar kan tegne Firmaet, men heller ikke i saa Henseende har man fundet det fornødent at foretage Ændringer, idet man, i Overensstemmelse med, hvad der antages at gælde efter Aktieselskabslovens Bestemmelser, maa anse det for en Selvfølge, at en saadan Ordning kan træffes.

Udvalget har endvidere indgaaende drøftet de i § 54 indeholdte Forskrifter om Indankning af Forsikringsraadets Afgørelser for Ministeren for Handel og Industri og om eventuel Nedsættelse af et Nævn til Prøvelse af Klager over Raadets Beslutninger. De i sidstnævnte Henseende foreslaaede Bestemmelser svarer til den i Livsforsikringslovens § 54 givne Regel om Nedsættelse af et saadant Nævn. Det i Livsforsikringsloven omhandlede Nævn har kun været i Funktion nogle ganske faa Gange. Livsforsikringslovens Regel har, efter hvad Ministeren for Handel og Industri har oplyst, virket særdeles tilfredsstillende. Hvervet som Formand for Nævnet er overdraget til en Højesteretsdommer, og det er Ministerens Hensigt ogsaa for det i § 54 omhandlede Nævn at søge en saadan Ordning truffet. Under de saaledes foreliggende Omstændigheder har Udvalgets Flertal ment at burde opretholde Adgangen til Nævnsbehandling, saaledes at det Selskab, der ønsker Sagen forelagt for Nævnet, dermed er afskaaret fra at bringe Sagen for Domstolene.

Imidlertid har man ikke ønsket i Almindelighed at udelukke Adgang til Domstolene, og Flertallet har derfor foreslaaet, at et Selskab — naar der *ikke* er forlangt Nævnsbehandling — skal kunne indbringe den af Ministeren truffne Afgørelse for Retten i alle saadanne Tilfælde, hvor det

drejer sig om Spørgsmaal, der normalt hører under Domstolene. Hvor det derimod drejer sig om forsikringstekniske Spørgsmaal eller om Udøvelsen af et administrativt Skøn, vil Ministerens Afgørelse være endelig.

Man finder Anledning til at understrege, at § 54 kun angaar de af Forsikringsraadet truffne Afgørelser. I alle andre Spørgsmaal som t. Eks., hvor det drejer sig om Betingelserne for Registrering (§ 5), gælder de almindelige Regler om Adgang til Domstolene.

Endnu bemærkes det, at de under Justitsministeriets Tilsyn staaende Brandforsikringsvirksomheder — paa Foranledning af Ministerens Udtalelser ved Forelæggelsen*) — har været gjort til Genstand for nærmere Drøftelse, idet nogle af Udvalgets Medlemmer har ønsket, at de paagældende Virksomheder blev inddraget under Lovens Bestemmelser. Imidlertid har Flertallet ment paa nærværende Tidspunkt at maatte afstaa fra at gennemføre dette, men Ministeren for Handel og Industri har i Overensstemmelse med sine Udtalelser i Tinget erklæret, at han er betænkt paa i Forbindelse med Justitsministeren at optage Spørgsmaalet om samtlige Brandforsikringsselskabers Stilling til Overvejelse.

Udvalgets konservative Medlemmer (Godskesen og Stein) ønsker at udtale, at de principielt maa være imod, at gensidige Selskaber i vidt Omfang undtages fra Lovforslagets almindelige Bestemmelser. En saadan Ulighed i Behandlingen af Forsikrings-Aktieselskaber og af gensidige Forsikringsselskaber, kan man ikke finde tilstrækkelig begrundet eller foreneligt med Lovens Formaal, som ifølge Sagens Natur maa være at betrygge de forsikrede og derigennem underbygge selve Forsikrings-tanken.

Under Udvalgsbehandlingen har man imidlertid, som foran nævnt, opnaaet, at kun de smaa lokalt begrænsede Selskaber, som ikke har nogen Grund- eller Garanti-

*) Jfr. Landstingets Forhandlinger 1933—34 Sp. 116.